

کنوانسیون حل و فصل اختلافات مربوط به سرمایه‌گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر*

مقدمه

دولتهای متعاقد:

– با توجه به نیاز به همکاری برای توسعه اقتصادی، و نقش سرمایه‌گذاری خصوصی بین‌المللی در این مورد،

– با در نظر داشتن اینکه هر زمان ممکن است اختلافاتی در ارتباط با چنین سرمایه‌گذاری بین کشورهای متعاقد و اتباع سایر کشورهای متعاقد به وجود بیاید،

– با توجه به اینکه هرچند چنین اختلافاتی معمولاً موضوع حقوق داخلی است، ولی روشهای بین‌المللی حل و فصل ممکن است در بعضی از آنها مناسب باشد،

با توجه به اهمیت ویژه‌ای که در دسترس بودن تسهیلات برای سازش یا داوری

*. این کنوانسیون به «کنوانسیون واشنگتن 1966» نیز مشهور است «مجله حقوقی».

بین‌المللی - در صورتی که کشورهای متعهد و اتباع کشورهای دیگر، در صورت تمایل، چنین اختلافاتی را به سازش یا داوری ارجاع نمایند - دارا می‌باشد، - با توجه به این تمایل که چنین تسهیلاتی تحت حمایت بانک بین‌المللی ترمیم و توسعه ایجاد شود، - با آگاهی به این نکته که طرفین در تسلیم و ارجاع اختلافات به سازش یا داوری از طریق چنین تسهیلاتی، باعث ایجاد موافقتنامه الزام‌آوری می‌شوند که به‌ویژه اقتضا می‌کند که به توصیه‌های صلحان توجه کامل شود و نیز آرای داوری به مرحله اجرا درآید، و - با اعلام اینکه هیچ یک از کشورهای متعهد به صرف تصویب و قبول یا موافقت با این کنوانسیون و یا بدون رضایت آن، نباید ملزم به تسلیم هیچ اختلاف خاصی به سازش و داوری باشند، به شرح زیر توافق نمودند:

فصل 1

مرکز بین‌المللی حل و فصل اختلافات مربوط
به سرمایه‌گذاری

قسمت اول تأسیس و سازمان

ماده 1

(1) بدین وسیله «مرکز بین المللی برای حل و فصل دعاوی سرمایه گذاری» (که بعد از این «مرکز» نامیده می شود)، تأسیس می گردد.

(2) هدف مرکز ایجاد تسهیلات برای سازش و داوری در مورد اختلافات سرمایه گذاری بین دول متعهد و اتباع سایر کشورهای متعهد، مطابق مقررات این کنوانسیون، می باشد.

ماده 2 - مقر مرکز در مرکز اصلی

بانک بین المللی برای ترمیم و توسعه (که از این به بعد «بانک» نامیده می شود) خواهد بود. طبق تصمیم شورای اداری که با اکثریت دوسوم آرای اعضا اتخاذ می گردد، ممکن است مقر به مکان دیگری انتقال داده شود.

ماده 3- مرکز داراي يك شوراي اداري و يك دبیرکل خواهد بود و همچنین داراي هیئت مصلحان و هیئت داوران خواهد بود.

قسمت دوم شوراي اداري

ماده 4-

(1) شوراي اداري تشكيل مي‌شود از يك نماينده از هر يك از كشورهاي عضو. در موردی كه عضو اصلي غايب باشد يا قادر به انجام وظیفه نباشد، عضو علي‌البدل به عنوان نماينده انجام وظیفه خواهد نمود.

(2) در صورتی كه به نحو دیگری مقرر نشده باشد، هر مدير يا مدير علي‌البدل بانك كه به وسيله كشور متعاهد منصوب شده است به لحاظ سمت خود نماينده و يا حسب مورد عضو علي‌البدل شوراي اداري نیز خواهد بود.

ماده 5 - رئیس بانک به لحاظ سمتش رئیس شورای اداری (که از این به بعد «رئیس» نامیده می‌شود) خواهد بود، ولیکن حق رأی نخواهد داشت.

در زمان غیبت ریاست بانک یا عدم قدرت او به انجام وظیفه یا هر زمان که پست ریاست بانک خالی باشد، شخصی که در آن زمان تصدی امور ریاست بانک را به عهده دارد، رئیس شورای اداری خواهد بود.

ماده 6- (1) بدون اینکه به اختیارات و وظایفی که برطبق مقررات این کنوانسیون به شورای اداری واگذار شده است لطمه‌ای وارد آید، شورای اداری حق خواهد داشت که:

الف - مقررات مالی و اداری مرکز را تصویب کند،

ب - مقررات نحوه شروع جریان سازش و دآوری را تصویب کند،

ج - مقررات آیین رسیدگی سازش و نیز دآوری را (که از این پس مقررات سازش و مقررات دآوری نامیده می‌شود) تصویب کند،

د - برقراري ترتيبات لازم با بانك
براي استفاده از تسهيلات و خدمات اداري
بانك،

ه - تعيين شرايط خدمت دبیرکل و
معاون دبیرکل،

و - تصويب بودجه ساليانه درآمد و
مخارج مرکز،

ز - تصويب گزارش ساليانه اداره
مرکز،

تصميمات مذکور در بندهاي (الف)،
(ب)، (ج)، و (و) بالا به وسيله اکثري $\frac{2}{3}$
آرأي اعضاي شوراي اداري اتخاذ خواهد
شد.

(2) شوراي اداري مي تواند در صورتي
که ضروري تشخيص دهد، کميته هايي تعيين
بنمايد.

(3) شوراي اداري همچنين مي تواند
براي اجراي مقررات اين کنوانسيون،
اختيارات و وظائف ديگري را که
مقتضي مي داند، اعمال کرده و انجام
دهد.

ماده 7- (1) شوراي اداري يك جلسه
سالانه خواهد داشت. همچنين مي تواند

جلسات دیگری که خود شورا یا رئیس شورا تعیین نمایند و یا دبیرکل، به تقاضای حداقل 5 نفر از اعضای شورا مشخص کند، داشته باشد.

(2) هر عضو شورای اداری يك رأي خواهد داشت مگر در مواردی که طور دیگری مقرر شده باشد. کلیه موضوعات مطروحه در شورا، با اکثریت آرا مورد تصمیم قرار می‌گیرد.

(3) حد نصاب برای تشکیل جلسه شورای اداری، اکثریت اعضای آن خواهد بود.

(4) شورای اداری ممکن است با اکثریت $\frac{2}{3}$ اعضا روشی را اتخاذ کند که به موجب آن رئیس بتواند، بدون اینکه شورا را دعوت به جلسه بنماید، رأي شورا را اخذ کند. رأي‌گیری تنها در صورتی معتبر خواهد بود که اکثریت اعضای شورا رأي خود را در ظرف مهلت مقرر در روش مذکور، بدهند.

ماده 8- اعضای شورای اداری و رئیس بدون دریافت حق‌الزحمه از مرکز، خدمت خواهند کرد.

قسمت دوم

دبیرخانه

ماده 9 — دبیرخانه مشتمل بر يك دبیرکل و يك یا چند معاون دبیرکل و کارمندان خواهد بود.

ماده 10 — (1) دبیرکل و معاونان دبیرکل با پیشنهاد رئیس و به وسیله شورای اداری با اکثریت $2/3$ آرا و برای مدتی که بیش از 6 سال نباشد، انتخاب خواهند شد، و برای دور بعد هم ممکن است انتخاب بشوند. رئیس پس از مشورت با اعضای شورای اداری، يك یا چند نفر را به عنوان کاندیدای مقامات مذکور پیشنهاد می‌نماید.

(2) وظایف دبیرکل و معاون دبیرکل نبایستی توأم با انجام امور سیاسی باشد. همچنین دبیرکل یا معاون وی نمی‌توانند بدون تصویب شورای اداری به شغل یا کار دیگری اشتغال پیدا کنند.

(3) در زمان غیبت یا عدم قدرت به انجام وظیفه، و در زمان خالی بودن پست دبیرکلی، معاون دبیرکل به جای وی انجام

وظیفه خواهد کرد. در صورتی که دبیرکل بیش از یک معاون داشته باشد، شورای اداری قبلاً می‌بایست ترتیب مواردی را که آنها به جای دبیرکل انجام وظیفه می‌نمایند، مشخص کند.

ماده 11 — دبیرکل نماینده قانونی و مدیر اصلی مرکز بوده و مسئول نحوه اداره آن، شامل انتصاب کارمندان برابر مقررات این کنوانسیون و مقررات مورد قبول شورای اداری خواهد بود. همچنین دبیرکل، امور ثبت [دادخواست و ...]¹ و وظیفه تصدیق احکام داور که برطبق مقررات این کنوانسیون صادر می‌شود و تصدیق کپی‌های صادره را برعهده خواهد داشت.

قسمت چهارم

1. آنچه در داخل قلاب آمده، به‌منظور تسهیل درک مطلب است و در متن کنوانسیون نیست «مجله حقوقی».

هیئتها

ماده 12- هیئت سازش و هیئت داوری هر کدام شامل افراد واجد صلاحیت به شرح مقرر آتی، که تمایل به انجام خدمت داشته باشند، خواهد بود.

ماده 13- (1) هر کشور متعاهد می‌تواند برای هر هیئت، چهار نفر تعیین کند که ممکن است لزوماً تبعه همان کشور نیز نباشند.

(2) رئیس می‌تواند ده نفر برای هر هیئت تعیین کند. افرادی که به این شرح برای هر هیئت تعیین می‌شوند، بایستی از ملیتهای مختلف باشند.

ماده 14- (1) افرادی که برای خدمت در هیئتها تعیین می‌شوند باید از شخصیت اخلاقی عالی برخوردار بوده و دارای کفایت شناخته‌شده‌ای در زمینه حقوق، تجارت، صنعت یا مالیه باشند و بتوانند از حیث استقلال در قضاوت، مورد وثوق قرار گیرند. کفایت در زمینه حقوقی در مورد اشخاصی که در هیئت داوری هستند، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

(2) رئیس در تعیین افراد برای هیئتها، به اهمیت این موضوع که از سیستمهای حقوقی اصلی جهانی و نیز اشکال عمده فعالیت اقتصادی، نماینده‌ای در هیئتها وجود داشته باشد، توجه کافی مبذول خواهد نمود.

ماده 15- (1) اعضای هیئتها برای مدت شش سال که قابل تمدید است خدمت خواهند نمود.

(2) در صورت فوت یا استعفای عضو هر هیئت، مقامی که وی را تعیین کرده است، این حق را خواهد داشت که شخص دیگری را برای مدت باقیمانده از خدمت وی تعیین کند.

(3) اعضای هیئت تا تعیین جانشین، وظایف خود را ادامه خواهند داد.

ماده 16- (1) یک فرد میتواند در هر دو هیئت خدمت کند.

(2) چنانچه یک شخص برای خدمت در یک هیئت، به وسیله بیش از یک کشور متعهد، یا به وسیله یک یا چند کشور متعهد و رئیس مرکز تعیین شده باشد، منصوب از جانب مقامی که ابتدا او را تعیین نموده

است، محسوب می‌شود و در صورتی که تبعه یکی از دول مذکور باشد، منصوب از جانب همان کشور به‌شمار می‌آید.

(3) انتصاب بایستی به دبیرکل ابلاغ بشود و از تاریخ ابلاغ به وی مؤثر خواهد بود.

قسمت پنجم امور مالی مرکز

ماده 17- چنانچه هزینه‌های مرکز، از محل مخارج مربوط به استفاده از تسهیلات آن تأمین نشود، مبلغ اضافی به عهده کشورهای متعاهدی که عضو بانک هستند و به نسبت سهم ایشان به سرمایه بانک و نیز کشورهایایی که عضو بانک نیستند، مطابق مقررات مصوب شورای اداری خواهد بود.

قسمت ششم وضعیت، مصونیتها و امتیازات

ماده 18- مرکز دارای شخصیت حقوقی بین‌المللی کامل می‌باشد. صلاحیت حقوقی مرکز مشتمل بر:

الف - بستن قرارداد،

ب - تملک و انتقال دارایی منقول و غیرمنقول،

ج - طرح هرگونه دعوی حقوقی، می‌باشد.

ماده 19- برای اینکه مرکز بتواند وظایف خود را اجرا کند، در قلمرو کشورهای متعاقد از مصونیت و امتیازات مقرر در این بخش برخوردار خواهد بود.

ماده 20- مرکز، اموال و دارایی آن از اقدامات قضایی مصون هستند، مگر در موردی که مرکز از این مصونیت صرف‌نظر کند.

ماده 21- رئیس، اعضای شورای اداری و اشخاصی که به‌عنوان مصلح یا داور یا اعضای کمیته‌ای که برطبق بند 3 ماده 52 منصوب می‌شوند، و کارمندان و پرسنل دبیرخانه:

الف - در ارتباط با اجرای وظایف خود، از مصونیت برخوردار هستند، مگر اینکه مرکز از این مصونیت صرفنظر کند. ب- چنانچه اتباع همان کشور نباشند، از مصونیت در زمینه محدودیتهای مهاجرتی، الزامات مربوط به ثبت [ورود و خروج] خارجیان و تعهدات مربوط به خدمات داخلی [ملی] برخوردار خواهند بود، و نیز از تسهیلات مربوط به مقررات ارزی و تسهیلات مسافرتی آنطور که کشورهای متعاقد برای هیئتهای نمایندگی، مقامات رسمی و کارمندان همردیف کشورهای متعاقد مقرر نموده اند، استفاده خواهند کرد.

ماده 22- مقررات ماده 21 به اشخاصی که به عنوان طرفین، نمایندگان، مشاور، وکیل مدافع، شهود یا کارشناس در جریان رسیدگی حاضر میشوند قابل تسری خواهد بود؛ معذک بند (ب) فقط در ارتباط با مسافرتها و اقامت ایشان در محلی که محاکمه در جریان است، قابل اجرا میباشد.

ماده 23- (1) پرونده های مرکز در هر کجا که باشد، مصون از تعرض خواهد بود،

(2) از نظر ارتباطات رسمی، رفتار کشورهای متعاقد با مرکز، در حد کمتر از سازمانهای بین‌المللی دیگر نخواهد بود.

ماده 24- (1) مرکز، دارایی، اموال و درآمد آن و نیز امور اداری و معاملاتی که به موجب این کنوانسیون مجاز می‌باشد، از معافیت‌های مالیاتی و حقوق و عوارض گمرکی برخوردار خواهند بود. مرکز همچنین از مسئولیت وصول یا پرداخت مالیاتها و عوارض گمرکی معاف می‌باشد.

(2) به استثنای افراد محلی، هیچگونه مالیاتی در ارتباط با یا نسبت به پاداش‌های پرداختی مرکز به رئیس یا اعضای شورای اداری، یا در ارتباط با یا نسبت به حقوق و پاداش و سایر درآمدهایی که مرکز به کارمندان و پرسنل دبیرخانه پرداخت می‌کند، تعلق نخواهد گرفت.

(3) هیچگونه مالیاتی در ارتباط با یا نسبت به حق‌الزحمه یا پاداشی که افراد به‌عنوان مصلح یا داور یا اعضای کمیته منتخب برطبق بند 3 ماده 52، در جریان رسیدگی تحت مقررات این کنوانسیون دریافت می‌کنند، تعلق نخواهد گرفت؛

مشروط براینکه مبنای مشروعیت چنین مالیات‌هایی، وقوع مرکز یا محلی که رسیدگی انجام می‌شود یا محل پرداخت چنین حق‌الزحمه‌ها یا پاداش‌هایی باشد.

فصل 2

صلاحیت مرکز

ماده 25- (1) صلاحیت مرکز شامل همه اختلافات حقوقی که مستقیماً ناشی از سرمایه‌گذاری بین دولتهای متعهد (یا مؤسسات تابعه یا نمایندگی‌های آنها به وسیله آن دولت به مرکز معرفی شده باشد) و یک تبعه دولت متعهد دیگر که طرفین آن کتباً موافقت به ارجاع آن به مرکز نموده باشند، خواهد بود. در مواردی که طرفین کتباً رضایت خود را اعلام نمودند، حق ندارند به‌طور یکجانبه آن را مسترد نمایند.

(2) منظور از «تبعه دولت متعهد دیگر» عبارت است از:

الف - هر شخص حقیقی که در تاریخ تراضی طرفین در ارجاع اختلاف به سازش یا

داوري و يا در تاريخي که درخواست مربوطه برطبق بند 3 ماده 28 يا بند 3 ماده 36 ثبت شده است، تابعیت کشور متعهدي غير از کشور طرف اختلاف را داشته باشد؛ ولي شامل شخصي که در هر يك از دو تاريخ فوق تابعیت کشور متعهد طرف اختلاف را داشته باشد، نخواهد بود، و

ب - هر شخص حقيقي که در تاريخ تراضي طرفين در ارجاع اختلاف به سازش يا داوري، تابعیت کشور متعهدي غير از کشور طرف اختلاف را داشته باشد و هر شخص حقيقي که در آن تاريخ [ارجاع اختلاف به سازش و يا داوري] تابعیت کشور متعهد طرف اختلاف را داشته باشد، ولي به علت کنترل خارجي [بر آن]، طرفين موافقت نموده اند که به منظور اهداف اين کنوانسيون مثل يك تبعه کشور متعهد ديگر با آنها رفتار بشود.

(3) توافق يك مؤسسه فرعي يا نمايندگي يك کشور متعهد [براي ارجاع اختلاف به صلاحیت مرکز] مستلزم تصويب کشور متبوع آن مي باشد، مگر اينکه کشور

مذکور به مرکز اطلاع بدهد که احتیاج به چنین تصویبی نیست.

(4) هر کشور متعهد ممکن است در زمان تصویب، قبول یا موافقت با این کنوانسیون یا هر زمانی پس از آن، به مرکز اطلاع بدهد که نوع یا انواع خاصی از اختلافات را به صلاحیت مرکز ارجاع می‌نماید یا خیر. دبیرکل بلافاصله این موضوع را به همه کشورهای متعهد ابلاغ می‌کند. این اطلاع به‌عنوان تراضی موضوع بند 1 نخواهد بود.

ماده 26- رضایت طرفین به داوری تحت مقررات این کنوانسیون، در صورتی که به شکل دیگری مقرر نشده باشد، رضایت با در نظر گرفتن همه راه‌های دیگر می‌باشد. هر دولت متعهد می‌تواند رضایت به داوری تحت مقررات این کنوانسیون را مشروط به مراجعه قبلی به مراجع اداری یا قضایی [و عدم حصول نتیجه از آنها] بنماید.

ماده 27- (1) هیچ کشور متعاهدی نسبت به اختلافی که یکی از اتباع آن و کشور متعهد دیگر در ارجاع آن به داوری به‌موجب این کنوانسیون تراضی نموده‌اند، حمایت سیاسی یا طرح دعوی بین‌المللی

نخواهد کرد، مگر اینکه کشور متعاقد دیگر از تسلیم شدن یا اجرای حکمی که در چنین اختلافی صادر شده است، سرباز زند. (2) حمایت سیاسی مذکور در بند 1، شامل مبادلات غیررسمی سیاسی به منظور صرف تسهیل حل و فصل اختلاف نخواهد بود.

فصل 3

سازش

قسمت اول

درخواست سازش

ماده 28- (1) هر دولت متعاقد یا هر تبعه دولت متعاقد که متقاضی رسیدگی سازش باشد، می‌بایست تقاضای کتبی خود را در این خصوص به دبیرکل بدهد که او هم

يك نسخه از این تقاضا را برای طرف دیگر می‌فرستد.

(2) درخواست بایستی حاوی اطلاعات مربوط به مورد اختلاف، هویت طرفین و توافق ایشان به سازش برطبق «مقررات و آیین رسیدگی سازش و داوری» باشد.

(3) دبیرکل تقاضا را ثبت خواهد کرد، مگر اینکه بر مبنای اطلاعات مندرج در آن دریابد که مورد اختلاف آشکارا خارج از صلاحیت مرکز می‌باشد. دبیرکل فوراً طرفین را از قبول یا رد درخواست مطلع خواهد ساخت.

قسمت دوم

تشکیل کمیسیون سازش

ماده 29 — (1) کمیسیون سازش (که منعبد «کمیسیون» نامیده می‌شود) پس از ثبت درخواست به شرح ماده 28 هرچه زودتر تشکیل خواهد شد.

(2) الف - کمیسیون شامل یک نفر مصلح یا هر تعداد غیرزوج مصلح منتخب به

نحوي که طرفين موافقت بر آن داشته باشند، خواهد بود.

ب - چنانچه طرفين در مورد تعداد مصلحان و روش تعيين آنها موافقت نکنند، کمیسیون مشتمل خواهد بود بر سه نفر مصلح، که هر طرف يك نفر از آنها را تعيين مي‌نماید و نفر سوم که رئيس کمیسیون نیز خواهد بود، با موافقت طرفين تعيين مي‌شود.

ماده 30- چنانچه کمیسیون ظرف 90 روز پس از ابلاغ گواهي ثبت درخواست سازش صادره به وسیله دبیرکل و مطابق بند 3 ماده 28 یا ظرف هر مدت ديگري که طرفين بر آن توافق نموده اند، تشکیل نشود، رئيس مرکز بنابه تقاضاي هر يك از طرفين و حتي المقدور پس از مشورت با هر دو طرف، مصلح یا مصلحاني را که هنوز تعيين نشده اند، منصوب خواهد نمود.

ماده 31- (1) مصلحان ممکن است خارج از هیئت مصلحان انتخاب گردند، به جز موردی که برطبق ماده 30 به وسیله رئيس منصوب مي‌شوند.

(2) مصلحانی که خارج از هیئت انتخاب می‌شوند، می‌بایست حائز شرایط مقرر در بند 1 ماده 14 باشند.

قسمت سوم جریان سازش

ماده 32- (1) صلاحیت کمیسیون به وسیله خود آن تعیین می‌شود.

(2) اعتراض هر یک از طرفین نسبت به اینکه دعوی در صلاحیت مرکز نبوده و یا بنابه دلایل دیگر در صلاحیت کمیسیون نیست، به وسیله کمیسیون مورد رسیدگی قرار می‌گیرد و کمیسیون تعیین می‌کند که آیا به موضوع صلاحیت [ابتدا] به عنوان امر مقدماتی رسیدگی می‌نماید و یا در ضمن رسیدگی به ماهیت اختلاف، نسبت به آن اظهار نظر خواهد کرد.

ماده 33- جریان [رسیدگی] سازش طبق مقررات این قسمت و مقررات سازش که در زمان توافق طرفین به سازش قابل اعمال بوده، انجام خواهد شد، مگر اینکه طرفین

به طریق دیگری توافق کرده باشند. چنانچه مسائلی در رابطه با آیین رسیدگی پیش آید که در این قسمت یا در مقررات سازش [مرکز] و یا در مقررات مورد توافق طرفین، مسکوت باشد، به وسیله کمیسیون مورد اتخاذ تصمیم قرار خواهد گرفت.

ماده 34- (1) وظیفه کمیسیون است که موضوعات مورد اختلاف بین طرفین را روشن نماید و در رساندن ایشان به یک موافقت مبتنی بر شرایط مورد قبول طرفین سعی و کوشش کند. کمیسیون می‌تواند در هر مرحله از رسیدگی و در هر زمان، شرایطی را برای حل و فصل دعوی به طرفین پیشنهاد نماید. طرفین بایستی با حسن نیت با کمیسیون همکاری نمایند تا بتواند وظایف محوله را انجام دهد و نیز بایستی حداکثر توجه جدی را نسبت به پیشنهادات کمیسیون مبذول دارند.

(2) در صورتی که طرفین به توافق برسند، کمیسیون گزارشی متضمن موارد اختلاف و اینکه طرفین به توافق رسیده‌اند، تهیه و تنظیم خواهد نمود. در صورتی که کمیسیون در هر مرحله‌ای از رسیدگی دریابد که احتمال حصول توافق

بین طرفین وجود ندارد، رسیدگی را ختم و گزارشی در مورد اختلاف و اینکه طرفین به موافقت نرسیده‌اند، تنظیم خواهد نمود. اگر یکی از طرفین حاضر نشود و یا در جلسه رسیدگی شرکت ننماید، کمیسیون رسیدگی را ختم و گزارشی در مورد عدم حضور یا شرکت طرف مذکور تنظیم خواهد نمود.

ماده 35- هیچ یک از طرفین رسیدگی سازش، جز در صورتی که به نحو دیگری موافقت نموده باشند، حق ندارد در دعوی دیگری اعم از اینکه در محضر داوران یا در محاکم و یا به شکل دیگر مطرح باشد، به نظرات ابرازی یا اظهارات یا قبولیها یا پیشنهادهاي حل و فصل که از ناحیه طرف دیگر رسیدگی سازش ابراز شده است، یا گزارش و یا هرگونه توصیه‌هاي کمیسیون، استناد یا اتخاذ سند کند.

فصل 4

داوری

قسمت اول

درخواست داورى

ماده 36- (1) هر کشور متعهد یا هر تبعه کشور متعهد که متقاضی رسیدگی داورى باشد، بایستی تقاضای کتبی خود را در این خصوص به دبیرکل بدهد که او هم يك نسخه از این تقاضا را برای طرف دیگر می‌فرستد.

(2) درخواست بایستی حاوی اطلاعات درخصوص موضوع مورد اختلاف بین طرفین، هویت طرفین و تراضی ایشان به رسیدگی داورى برطبق «مقررات و آیین رسیدگی سازش و داورى» باشد.

(2) دبیرکل تقاضا را ثبت خواهد نمود، مگر اینکه بر مبنای اطلاعات مندرج در درخواست، تشخیص دهد که مورد اختلاف آشکارا خارج از صلاحیت مرکز می‌باشد. دبیرکل فوراً طرفین را از قبول یا رد درخواست مطلع خواهد کرد.

قسمت دوم تشکیل دیوان

ماده 37- (1) دیوان داورى (که از این به بعد «دیوان» نامیده می‌شود) پس

از ثبت درخواست، برطبق مقررات ماده 36 هرچه زودتر تشکیل خواهد شد.

(2) الف - دیوان از يك داور منفرد یا هر تعداد غیرزوج داور منتخب به نحوی که طرفین موافقت بر آن داشته باشند، تشکیل خواهد شد.

ب - در صورتی که طرفین در مورد تعداد و نحوه انتخاب داوران به توافق نرسند، دیوان از سه داور تشکیل خواهد شد که يك داور به وسیله هر يك از طرفین و نفر سوم که رئیس دیوان خواهد بود، با توافق طرفین انتخاب خواهند شد.

ماده 38- چنانچه دیوان ظرف 90 روز پس از ابلاغ گواهی ثبت درخواست داور صادره به وسیله دبیرکل و برطبق مقررات بند 3 ماده 36 یا ظرف هر مهلت دیگری که طرفین بر آن توافق نموده اند، تشکیل نشود، رئیس مرکز بنابه تقاضای هر يك از طرفین و حتی المقدور پس از مشورت با هر دو طرف، داور یا داورانی را که هنوز تعیین نشده اند، منصوب خواهد نمود.

داورانی که برطبق این ماده به وسیله رئیس منصوب می شوند، نباید تبعه کشور متعاقد در دعوی مزبور یا تبعه کشور

متعهدي كه يكي از اتباع آن طرف دعوي است، باشند.

ماده 39- اكثريت داوران بايد تبعه كشورهايي غير از كشور متعهد طرف اختلاف و كشور متعهدي كه تبعه آن طرف دعوي است، باشند؛ معذلك، در صورتي كه داور منفرد يا هر يك از اعضاي ديوان با تراضي طرفين تعيين شده باشند، مقررات مذكور در اين ماده مجري نخواهد بود.

ماده 40- (1) داوران ممكن است خارج از هيئت داوران انتخاب گردند، به جز در موردی كه برطبق مقررات ماده 38 به وسيله رئيس منصوب مي شوند.

(2) داوران منتخب خارج از هيئت داوران بايد داراي شرايط مذكور در بند 1 ماده 14 باشند.

قسمت سوم

اختيارات و وظائف ديوان

ماده 41- (1) صلاحيت ديوان به وسيله خود آن تعيين مي شود.

(2) اعتراض هر يك از طرفين نسبت به اينكه دعوي در صلاحيت مركز نبوده و يا بنا به دلايل ديگر در صلاحيت ديوان نيست، به وسيله ديوان مورد رسيدگي قرار مي‌گيرد و ديوان تعيين مي‌كند كه آيا به موضوع صلاحيت [ابتدا] به عنوان امر مقدماتي رسيدگي مي‌نمايد و يا در ضمن رسيدگي به ماهيت اختلاف، نسبت به آن اظهار نظر خواهد كرد.

ماده 42- (1) دادگاه دعوي را برطبق مقررات قانوني كه مورد تراضي طرفين قرار گرفته است، رسيدگي مي‌نمايد. در صورتي كه توافقي در اين مورد نباشد، بر مبناي قانون کشور متعاهد طرف دعوي شامل مقررات مربوط به تعارض قوانين آن کشور و نیز آن دسته از مقررات حقوق بين‌الملل كه قابل اجرا باشد، تصميم خواهد گرفت.

(2) ديوان نمي‌تواند اعلام کند که به علت اجمال یا سکوت یا ابهام قانون نتوانسته است حکم مسئله را پیدا کند.

(3) مقررات بند (1) و (2) به اختیار ديوان در اتخاذ تصميم براساس عدالت و

انصاف به شرط تراضی قبلی طرفین، نباید لطمه‌ای بزند.

ماده 43- به‌جز مواردی که طرفین به طریق دیگری موافقت نموده باشند، در صورتی که در هر مرحله از رسیدگی به نظر دیوان ضروری برسد، می‌تواند:

(1) به طرفین اطلاع بدهد که اسناد یا مدارک دیگری ارائه نمایند.

(2) به معاینه محل مرتبط با اختلاف بپردازد و تحقیقاتی را که مناسب می‌داند، در آنجا انجام دهد.

ماده 44- رسیدگی داور طبق مقررات این بخش خواهد بود و به استثنای موردی که طرفین به‌نحوی دیگری تراضی نموده باشند، مطابق مقررات داور که در زمان تراضی طرفین قابل اجرا باشد، انجام خواهد شد. چنانچه در مورد آیین رسیدگی سؤالی پیش بیاید که در این قسمت، یا مقررات داور و یا مقررات مورد تراضی طرفین پیش‌بینی نشده باشد، دیوان در مورد آن تصمیم خواهد گرفت.

ماده 45- (1) عدم حضور هر یک از طرفین یا عدم اظهار و ارائه نظراتش

به‌منزله پذیرش ادعاهای طرف دیگر تلقی نخواهد شد.

(2) در صورتی که یکی از طرفین از حضور و ارائه مطالب خود در هر مرحله از رسیدگی خودداری نماید، طرف دیگر می‌تواند از دیوان تقاضا کند که در موضوع مطروحه رسیدگی و حکم صادر کند. دیوان قبل از صدور حکم، مراتب را به طرف ممتنع از حضور یا ارائه مطالب، اطلاع داده و مهلتی می‌دهد، مگر در صورتی که احراز نماید که او قصد حضور یا اعلام‌نظر ندارد.

ماده 46 — به استثنای مواردی که طرفین به طرز دیگری موافقت کرده باشند، دیوان در صورت تقاضای یکی از طرفین، به دعاوی ضمنی یا ادعاهای اضافی یا متقابل که مستقیماً ناشی از موضوع اختلاف باشد نیز رسیدگی خواهد کرد، مشروط بر اینکه دعاوی مذکور در محدوده تراضی طرفین و به عبارت دیگر، در صلاحیت مرکز باشد.

ماده 47 — به استثنای مواردی که طرفین به طرز دیگری موافقت نموده باشند، در صورتی که دیوان تشخیص دهد که اوضاع و احوال ایجاب می‌نماید، می‌تواند

به منظور حفظ حقوق احتمالي هر يك از طرفين، اقدامات تأميني معمول دارد.

قسمت 4 حكم

ماده 48 — (1) تصميمات ديوان به اكثريت آراي تمام اعضاي آن اتخاذ خواهد شد.

(2) حكم كتبي بوده و بايد به امضاي اعضاي ديوان كه به آن رأي داده اند، برسد.

(3) حكم ديوان ناظر به تقاضاهاي [دادخواست] تسليم شده به آن خواهد بود و بايستي متضمن دلايل مبناي حكم نيز باشد.

(4) هر يك از اعضاي ديوان مي توانند نظر شخصي خود را به حكم ضميمه نمايد، خواه نظر وي نظر اكثريت باشد و يا نظر

مخالف؛ همچنین می‌تواند تفصیل نظر مخالف خود را نیز ضمیمه کند.
(5) مرکز بدون رضایت طرفین نباید حکم را منتشر نماید.

ماده 49- (1) دبیرکل فوراً نسخه‌های تصدیق شده حکم را برای طرفین ارسال خواهد کرد و حکم، قانوناً از تاریخ ارسال نسخه‌های تصدیق شده، ابلاغ شده محسوب می‌گردد.

(2) در صورت تقاضای یکی از طرفین ظرف 45 روز از تاریخ صدور حکم، دیوان می‌تواند پس از اخطار به طرف دیگر، در مورد هرگونه از قلم‌افتادگی در حکم تصمیم بگیرد و نیز اشتباهات دفتری، محاسباتی یا اشتباهات مشابه در حکم را اصلاح کند.

تصمیمات دیوان در این خصوص جزئی از حکم محسوب می‌شود و برطبق همان روش که برای خود حکم مقرر شده است، به طرفین ابلاغ می‌گردد. مهلت‌های مقرر در بند 2 ماده 51 و بند 2 ماده 52 از تاریخ اخذ تصمیم شروع خواهد شد.

قسمت پنجم تفسیر، تجدیدنظر و ابطال حکم

ماده 50- (1) در صورتی که بین طرفین اختلافی در مورد مفهوم یا قلمرو [مصادق] حکم به وجود آید، هر یک از طرفین می‌تواند طی تقاضای کتبی، از دبیرکل درخواست تفسیر حکم را بنماید.

(2) در صورت امکان، تقاضا بایستی به همان دیوان صادرکننده حکم تسلیم شود و چنانچه ممکن نباشد، یک دیوان جدید برطبق مقررات قسمت 2 این بخش، تشکیل خواهد شد. در صورتی که به نظر دیوان، اوضاع و احوال ایجاب کند، می‌تواند اجرای حکم را موقوف به تصمیم خود [در مورد درخواست تفسیر] نماید.

ماده 51- (1) هر یک از طرفین می‌تواند ضمن یک درخواست کتبی به دبیرکل و به استناد کشف واقعیاتی که مؤثر در حکم بوده تقاضای تجدیدنظر در حکم را نماید، مشروط بر اینکه واقعیات مذکور بر دیوان و متقاضی آشکار نبوده و عدم

اطلاع متقاضی از آن نیز به علت غفلت وی نباشد.

(2) تقاضا ظرف 90 روز پس از کشف چنین واقعیاتی و به هر حال ظرف سه سال از تاریخ صدور حکم، می‌بایست تقدیم بشود.

(3) درخواست در صورت امکان، به همان دیوان صادرکننده حکم تسلیم می‌شود و چنانچه ممکن نباشد، یک دیوان جدید برطبق مقررات قسمت 2 این بخش تشکیل خواهد شد.

(4) در صورتی که به نظر دیوان اوضاع و احوال ایجاب نماید، می‌تواند اجرای حکم را موقوف به تصمیم خود [در مورد درخواست تجدیدنظر] نماید.

چنانچه متقاضی ضمن درخواست، تقاضای توقف اجرای حکم را بنماید، اجرای حکم موقتاً تا اتخاذ تصمیم دیوان متوقف خواهد ماند.

ماده 52 — (1) هر یک از طرفین می‌تواند ضمن تقاضای کتبی خطاب به دبیرکل، درخواست ابطال حکم را به استناد یک یا چند مورد از موارد زیر بنماید:

الف - در صورتی که دیوان صحیحاً تشکیل نشده باشد.

ب- در صورتی که دیوان به وضوح از اختیارات خود تجاوز کرده باشد.

ج- در صورتی که یکی از اعضای دیوان رشوه گرفته باشد.

د - در صورتی که یکی از اصول اساسی آیین دادرسی ترک [نقض] شده باشد.

ه - در صورتی که دلایل مبنای صدور حکم بیان نشده باشد.

(2) درخواست ظرف مدت 120 روز از تاریخ صدور حکم می‌بایست تسلیم بشود، مگر اینکه درخواست مبتنی بر رشوه‌خواری باشد، که در این صورت، بایستی ظرف 120 روز از تاریخ کشف موضوع، تسلیم شود؛ ولی به هر حال ظرف سه سال از تاریخ صدور حکم بایستی به عمل آید.

(3) رئیس بعد از دریافت تقاضا، از بین هیئت داوران، یک کمیته سه نفری خاص انتخاب خواهد نمود. هیچ یک از اعضای این کمیته نباید از اعضای دیوان صادرکننده حکم، یا تبعه کشور وی، یا تبعه کشور طرف منازعه و یا کشوری که تبعه اش یک طرف دعوی است، باشد و نیز

نباید به وسیله یکی از این کشورها به هیئت داوران معرفی شده و یا به عنوان مصلح در همان دعوی شرکت نموده باشد. کمیته این اختیار را خواهد داشت که حکم و یا هر قسمت از آن را مستنداً به هر کدام از موارد مذکور در بند یک فوق، باطل اعلام نماید.

(4) مقررات مواد 40 و 41 و 48 و 49 و 53 و 54 و بخش‌های 6 و 7 با انجام تغییرات ضروری [تطبیق] نسبت به موضوعات مطروحه در کمیته نیز جاری خواهد بود.

(5) در صورتی که به نظر کمیته اوضاع و احوال ایجاب کند، می‌تواند اجرای حکم را موقوف به تصمیم خود نماید.

چنانچه متقاضی ضمن درخواست خود، تقاضای توقف اجرای حکم را بنماید، اجرای حکم موقتاً تا زمان اتخاذ تصمیم کمیته متوقف می‌ماند.

(6) در صورتی که حکم باطل اعلام شود، بنابه تقاضای هر یک از طرفین، اختلاف به دیوان جدیدی که برابر مقررات قسمت 2 این بخش تشکیل می‌شود، ارجاع خواهد شد.

قسمت ششم شناسایی و اجرای حکم

ماده 53— حکم صادره برای طرفین الزام آور بوده و قابل رسیدگی پژوهشی یا انواع دیگر رسیدگی، جز به صورتی که در این کنوانسیون پیش‌بینی شده، نیست. هر يك از طرفین می‌بایست شرایط مقرر در حکم را بپذیرد و آن را اجرا کند، مگر تا جایی که اجرای حکم طبق مقررات این کنوانسیون، متوقف شده باشد.

از نظر این فصل، حکم شامل هرگونه تفسیر، تجدیدنظر یا ابطال حکم برطبق مواد 50 و 51 یا 52 نیز خواهد بود.

ماده 54— (1) هر يك از کشورهای طرف قرارداد می‌بایست حکم صادره برطبق مقررات این کنوانسیون را معتبر و الزام آور شناخته و الزامات مالی ناشی از آن را اجرا کند، به طوری که آن را يك حکم نهایی صادره از دادگاههای [داخلی] خود به‌شمار آورد.

(2) متقاضی شناسایی یا اجرای حکم در قلمرو هر کشور متعهد، يك نسخه از

حکمی را که به وسیله دبیرکل تأیید شده به دادگاه صالحه یا مقامات دیگری که آن کشور برای این منظور تعیین نموده است، تسلیم خواهد کرد. کشور متعاقد، دبیرکل را از هرگونه دادگاه صالحه یا مقامات دیگری که به این منظور تعیین شده اند و همچنین از تغییرات بعدی مطلع خواهد ساخت.

(3) اجرای احکام، مشمول مقررات مربوط به اجرای احکام قابل اجرا در حوزه کشوری که تقاضای اجرای حکم در قلمرو آن شده است، خواهد بود.

ماده 55 - هیچ یک از موارد مذکور در ماده 54 نباید به عنوان عدول از مقررات قابل اجرای کشورهای متعاقد در ارتباط با مصونیت اجرایی آن دولت یا هر دولت خارجی دیگر، تعبیر شود.

فصل 5

جایگزینی و سلب صلاحیت مصلحان و داوران

ماده 56- (1) پس از تشکیل کمیسیون [سازش] یا دیوان [داوری] و شروع رسیدگی، ترکیب آن غیرقابل تغییر باقی خواهد ماند؛ مع الوصف در صورتی که مصلح یا داور فوت کند یا قادر به انجام وظیفه نباشد و یا استعفا نماید، جای او برطبق مقررات قسمت دوم فصل 3 و یا قسمت سوم بخش 4 پر خواهد شد.

(2) هر عضو کمیسیون یا دیوان، صرفنظر از اینکه ممکن است عضویت خود را در هیئت مربوط از دست بدهد، به انجام وظیفه خود ادامه خواهد داد.

(3) در صورتی که مصلح یا داور منتخب هر یک از طرفین بدون رضایت کمیسیون یا دیوانی که عضویت آن را دارد، استعفا نماید، رئیس [مرکز] شخص دیگری را از بین هیئت داوران یا مصلحان برای پر کردن محل خالی او منصوب خواهد نمود.

ماده 57- هر یک از طرفین می‌تواند به کمیسیون یا دیوان پیشنهاد سلب صلاحیت هر یک از اعضای آن را به استناد به دلایلی که نشان‌دهنده عدم صلاحیت آشکار ایشان به شرح مذکور در بند 1 ماده 14 باشد،

بنماید. به علاوه هر کدام از طرفین رسیدگی داور می‌تواند پیشنهاد عدم صلاحیت داور را به استناد اینکه او برطبق مقررات قسمت دوم فصل 4 برای انتخاب شدن در دیوان، صالح نبوده است، بنماید.

ماده 58- تصمیم در مورد سلب صلاحیت مصلح یا داور، حسب مورد به وسیله اعضای دیگر کمیسیون یا دیوان اتخاذ خواهد شد؛ معذک چنانچه اعضای مذکور مساویاً تقسیم شده باشند، یا پیشنهاد سلب صلاحیت از مصلح یا داور منفرد و یا از اکثریت مصلحان یا داوران شده باشد، در این صورت، اتخاذ تصمیم با رئیس [مرکز] خواهد بود. در صورتی که تصمیم این باشد که پیشنهاد مذکور موجه است، مصلح یا داور که موضوع چنین تصمیمی می‌باشد، برابر مقررات قسمت دوم فصل 3 و یا قسمت دوم فصل 4 تعویض خواهد شد.

فصل 6

هزینه دادرسی

ماده 59- هزینه‌های قابل پرداخت توسط طرفین برای استفاده از تسهیلات مرکز، به وسیله دبیرکل و برطبق مقررات مصوب شورای اداری، تعیین خواهد شد.

ماده 60- (1) هر کمیسیون یا دیوان، حق‌الزحمه و هزینه‌های اعضای خود را در چارچوبی که هر از گاهی به‌وسیله شورای اداری تعیین می‌شود و نیز پس از مشورت با دبیرکل، مشخص خواهد نمود.

(2) هیچ یک از مقررات مندرج در بند 1 این ماده مانع از این نخواهد بود که طرفین در مورد حق‌الزحمه یا هزینه‌های اعضای خود پیشاپیش با کمیسیون یا دیوان توافقی نمایند.

ماده 61- (1) در مورد رسیدگی سازش، حق‌الزحمه‌ها و هزینه‌های اعضای کمیسیون و همچنین هزینه‌های استفاده از تسهیلات مرکز، بالمناصفه به عهده طرفین خواهد بود. هر یک از طرفین عهده‌دار هزینه‌های دیگری که در ارتباط با جریان رسیدگی متحمل شده است، خواهد بود.

(2) در مورد رسیدگی داوری، به‌جز مواردی که طرفین به طریق دیگری موافقت نموده باشند، دیوان هزینه‌های طرفین در

ارتباط با جریان رسیدگی را برآورد خواهد نمود و تصمیم می‌گیرد که به چه طریق و چه کسی آن هزینه‌ها، حق‌الزحمه و هزینه‌های اعضای دیوان و نیز هزینه استفاده از تسهیلات مرکز را پرداخت نماید. این تصمیم به عنوان بخشی از حکم خواهد بود.

فصل 7

محل رسیدگی

ماده 62 — رسیدگی سازش و داوری در مقر مرکز تشکیل خواهد شد، به‌جز در مواردی که به شرح آتی مقرر شده است.

ماده 63 — رسیدگی سازش و داوری در صورت موافقت طرفین ممکن است [در محلهای زیر] تشکیل شود:

الف — در مقر دادگاه دائمی داوری یا هر سازمان مناسب خصوصی یا دولتی دیگر که مرکز بدین منظور و با آن ترتیباتی داده باشد، یا

ب — در هر محل دیگری که کمیسیون یا دیوان، بعد از مشورت با دبیرکل، آن را بپذیرد.

فصل 8

اختلاف بین دولتهای متعاهد

ماده 64- اختلافات بین دول متعاهد، در ارتباط با تفسیر یا اجرای این کنوانسیون که از طریق مذاکره حل نشود، به تقاضای هر یک از طرفین چنان اختلافی به دیوان دادگستری بین‌المللی ارجاع خواهد شد، مگر اینکه دولتهای مربوطه با روش حل و فصل دیگری توافق کنند.

فصل 9

اصلاح

ماده 65- هر دولت متعاهد می‌تواند پیشنهاد اصلاح این کنوانسیون را بنماید. متن اصلاحیه پیشنهادی بایستی 90 روز قبل از تشکیل شورای اداری که اصلاحیه در آن مطرح خواهد شد، برای دبیرکل ارسال شود و او فوری این پیشنهاد را به همه اعضای شورای اداری تسلیم خواهد کرد.

ماده 66- (1) در صورتی که شورای اداری با اکثریت $\frac{2}{3}$ اعضا تصمیم به

[قبول] اصلاح بگيرد، اصلاحيه پيشنهادي جهت تصويب، قبول يا موافقت به كشورهاي متعاقد ارسال خواهد شد. هر اصلاحيه اي 30 روز پس از صدور گواهي مقام نگهدارنده² اين كنوانسيون به كشورهاي متعاقد مبني بر اينكه كليۀ آنها اصلاحيه را تصويب، قبول و يا با آن موافقت کرده اند، قابل اجرا خواهد بود.

(2) اصلاحيه نسبت به حقوق و تعهدات كشورهاي متعاقد يا سازمانهاي تابعه يا نمايندگيها و يا اتباع آنها كه تحت اين كنوانسيون ايجاد شده و ناشي از توافق در قبول صلاحيت مركزز قبل از تاريخ لازم الاجرا شدن اصلاحيه باشد، تأثيري نخواهد داشت.

فصل 10

2. منظور از «مقام نگهدارنده» Depository كه طبق ماده 73 آتي، بانك بين المللي ترميم و توسعه است، مقامي است كه تشريفات امضاء، تنفيذ، تصويب و قبول كنوانسيون را انجام مي دهد و نسخه اي از آن را به عنوان اصل، نگهداري مي كند. بعضاً وظائف ديگري نيز به عهده اين مقام گذارده مي شود كه در اين كنوانسيون به شرح ماده 75 پيش بيني شده است. به مواد 76 و 77 كنوانسيون 1969 وين در مورد حقوق معاهدات نيز مراجعه فرماييد «مجله حقوقي».

مقررات نهایی

ماده 67- این کنوانسیون برای امضای کشورهای عضو «بانک»، مفتوح می‌باشد. همچنین کنوانسیون برای امضا از طرف هر کشور دیگر عضو اساسنامه دیوان دادگستری بین‌المللی و نیز هر کشوری که شورای اداری با $\frac{2}{3}$ آرای اعضای خود برای امضای کنوانسیون از او دعوت کرده باشد، مفتوح خواهد بود.

ماده 68- (1) این کنوانسیون موکول به تصویب، قبول یا موافقت کشورهای امضاکننده برطبق مقررات قانون اساسی آنها خواهد بود.

(2) این کنوانسیون 30 روز پس از تاریخ سپردن بیستمین سند تصویب، قبول یا موافقت [نزد مقام نگهدارنده]، قابل اجرا خواهد بود. نسبت به کشوری که سند تصویب، قبول یا موافقت خود را بعداً تسلیم کند، 30 روز پس از تاریخ تسلیم سند مذکور قابل اجرا خواهد بود.

ماده 69- هر کشور متعاهد، اقدام قانونی یا طرق لازمه دیگری را که برای مؤثر [و مجری] شدن مقررات این

کنوانسیون در قلمروش لازم با شد، انجام خواهد داد.

ماده 70 — این کنوانسیون در کلیه قلمروهایی که مسئولیت روابط بین‌المللی آنها با کشور متعهد است، اجرا می‌شود، به جز قلمروهایی که طبق اطلاع کتبی کشور متعهد به مقام نگهدارنده کنوانسیون در زمان تصویب، قبول یا موافقت با این کنوانسیون یا پس از آن، استثنا شده باشند.

ماده 71 — هر کشور متعهد می‌تواند با اعلام کتبی به مقام نگهدارنده، به عضویت خود در کنوانسیون پایان دهد. ختم عضویت شش ماه پس از دریافت اطلاعیه تحقق می‌پذیرد.

ماده 72 — اطلاعیه موضوع ماده 70 یا 71 نسبت به حقوق و تعهدات کشورهای متعهد یا سازمانهای تابعه یا نمایندگیها و یا اتباع آنها که تحت این کنوانسیون ایجاد شده و ناشی از قبول صلاحیت مرکز توسط یکی از ایشان قبل از دریافت اطلاعیه توسط مقام نگهدارنده کنوانسیون بوده باشد، تأثیری نخواهد داشت.

ماده 73 — اسناد تصویب، قبول یا موافقت با این کنوانسیون و اصلاحیه‌های مربوطه نزد «بانک» تودیع خواهد شد و بانک هم به‌عنوان مقام نگهدارنده کنوانسیون عمل خواهد نمود. مقام نگهدارنده، نسخه‌های تصدیق شده این کنوانسیون را به کشورهای عضو بانک و هر کشور دیگری که دعوت به امضا شده باشد، تسلیم خواهد نمود.

ماده 74 — مقام نگهدارنده، این کنوانسیون را برطبق ماده 102 منشور ملل متحد و مقررات مربوط به آن مصوب عمومی، در دبیرخانه سازمان ملل ثبت خواهد کرد.

ماده 75 — مقام نگهدارنده، همه کشورهای امضاکننده را از موارد زیر مطلع خواهد ساخت:

الف — امضاهای به‌عمل آمده برطبق ماده 67،

ب — تودیع اسناد تصویب، قبول یا موافقت برطبق ماده 73 نزد او،

ج — تاریخی که این کنوانسیون برطبق ماده 68 قابل اجرا می‌شود،

د — قلمروهای مستثنی شده از اجرای کنوانسیون برطبق ماده 70،

هـ - تاریخی که اصلاحیه‌های این کنوانسیون برطبق ماده 66 قابل اجرا می‌شود،

و- خاتمه عضویت برطبق ماده 71.

«تصویب شد» در واشنگتن، به زبانهای انگلیسی، فرانسوی و اسپانیایی، که هر سه آنها اعتبار واحد دارند، و در نسخه واحدی که در آرشیو بانک بین‌المللی ترمیم و توسعه تودیع خواهد شد، و بانک مذکور با امضای زیر، موافقت خود را برای انجام وظایفی که به‌موجب این کنوانسیون بر عهده اش قرار گرفته است، اعلام کرد.